

Foreword

.

Acknowledgments

.

Table of Contents

Foreword	i
Acknowledgments	i
Table of Contents	ii
1 Introduction	1
1.1 Purpose	1
1.2 Bibliography	1
1.3 Manuscripts	1
1.4 Some Manuscript images	2
2 Syriac Text	4
2.1 ܦܩܠܐ ܐܰܠܰܗܰܝܰܝܰܬܰܐ	4
2.2 ܦܩܠܐ ܕܰܡܰܠܰܝܰܬܰܐ	4
2.3 ܦܩܠܐ ܕܰܡܰܠܰܝܰܬܰܐ	4
2.4 ܦܩܠܐ ܕܰܡܰܠܰܝܰܬܰܐ	5
2.5 ܦܩܠܐ ܕܰܡܰܠܰܝܰܬܰܐ	5
2.6 ܦܩܠܐ ܕܰܡܰܠܰܝܰܬܰܐ	6
2.7 ܦܩܠܐ ܕܰܡܰܠܰܝܰܬܰܐ	6
2.8 6	
3 Latin Text	8
3.1 Caput I	8
3.2 Caput II	8
3.3 Caput III	8
3.4 Caput IV	8
3.5 Caput V	9
3.6 Caput VI	9
3.7 Caput VII	9
3.8 Caput VIII	10
3.9 Caput IX	10
3.10 Caput X	10
3.11 Caput XI	10
3.12 Caput XII	10
3.13 Caput XIII	10
3.14 Caput XIV	10
3.15 Caput XV	10
3.16 Caput XVI	10
3.17 Caput XVII	10
3.18 Caput XVIII	10

3.19	Caput XIX	10
3.20	Caput XX	10
4	Notes for the Syriac Text	11
4.1	ܡܦܠܓܐ	11
4.2	ܡܦܠܓܐ	11
4.3	ܡܦܠܓܐ	11
4.4	ܡܦܠܓܐ	11
5	Notes for the Latin Text	13
6	Translation	14
7	Commentary	15
8	Vocabulary Syriac - English	16
	Document Control	17

1 Introduction

1.1 Purpose

State here the purpose of the document.

1.2 Bibliography

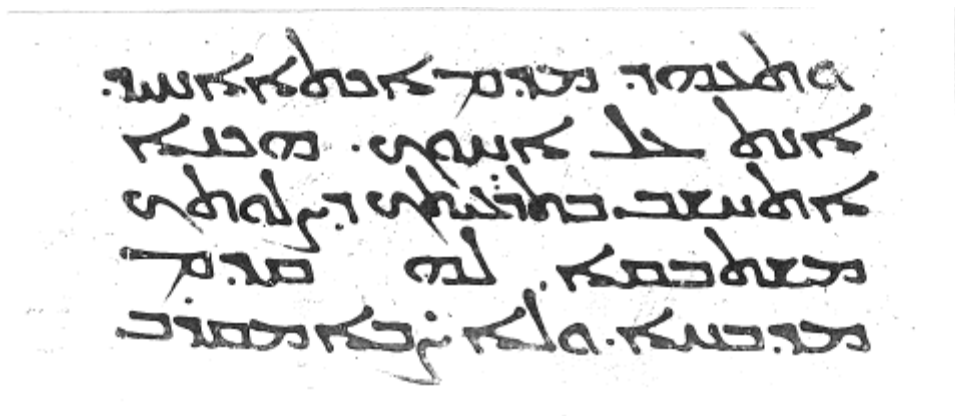
Ref	Author	Title	Publisher	ISBN
1		Biblia Sacra Vulgata	Deutsche Bibelgesellschaft	978 3 438 05303 9
2		The New Testament in Syriac	British and Foreign Bible Society	978 1 48235648 9
3	Brown F., Driver S. R. and Briggs C. A.	A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament	Oxford University Press	
4	Gildersleeve and Lodge	Latin Grammar	Macmillan, 3 rd edition	
5	Graffin R.	Patrologia Syriaca Vol. I	Forgotten Books	978 0 656 59804 5
6	Jennings, William	Lexicon to the Syriac New Testament	LWM Publications	978 0 9820085 3 9
7	Kennedy B. H.	Kennedy's Revised Latin Primer	Longman	0 582 36240 7
8	Kiraz, George A. and Childers, Jeff W.	The Syriac Peshitta Bible, Galatians - Philemon	Gorgias Press, 2013	978 1 61143 893 2
9	Lewis & Short	A Latin Dictionary	Oxford University Press	978 0 19 864201 5
10	Lewis & Short	Elementary Latin Dictionary	Oxford University Press	978 0 19 910205 1
11	Nöldeke, Theodor	Compendious Syriac Grammar	Wipf and Stock	1 59244 355 9
12	R Payne Smith & J. Payne Smith (Ed)	Compendious Syriac Dictionary	Henry Frowde 1903	
13	Stelten, Leo F.	Dictionary of Ecclesiastical Latin	Hendrickson	978 1 56563 131 1
14	Weingreen, J.	A Practical Grammar for Classical Hebrew	Oxford University Press 2 nd Edition 1959	0 19 815422 4

1.3 Manuscripts

Symbol	Date	Name	Location
A	VI	Add 14619	London

B	VI	Add 17182 ff 1 – 99	London
B	VI	Add 17182 ff 100 – 173	London
C		Orient 1017 ff 159a – 170a	London

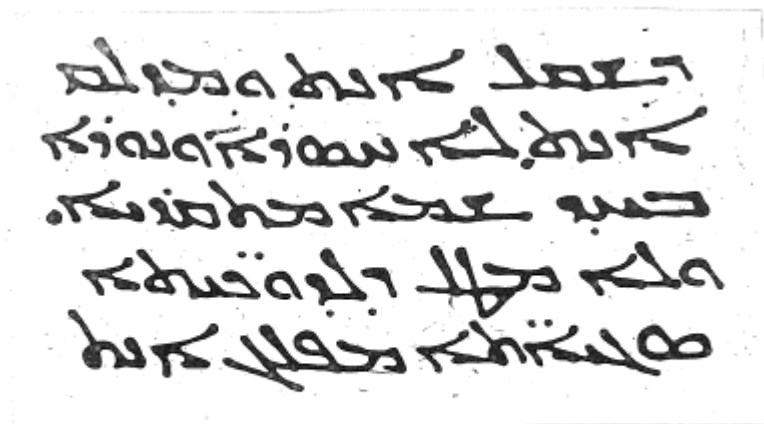
1.4 Some Manuscript images

Cod. A / Brit. Mus. Mss. Add. 14. 619 / f. 24^b c. 1. ll. 1-5

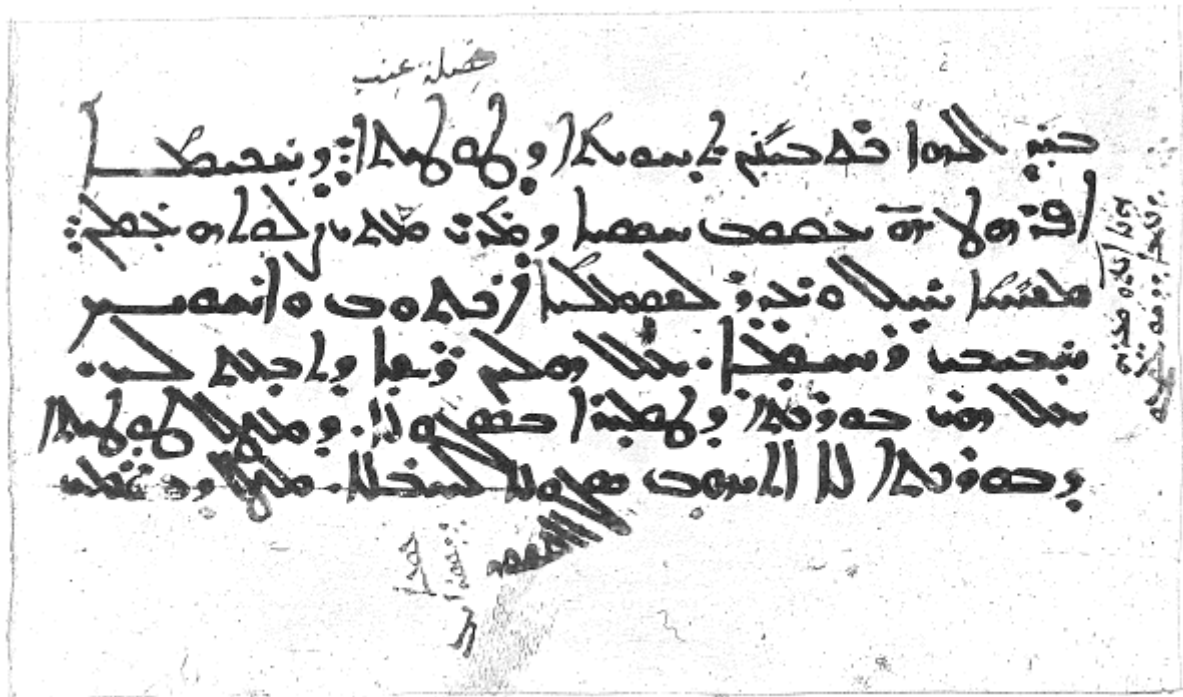
4

A section of Codex A, folio 24b

Cod. B / Brit. Mus. Mss. Add. 17. 182. ff. 1-99 / f. 59^b c. 1. ll. 4-9

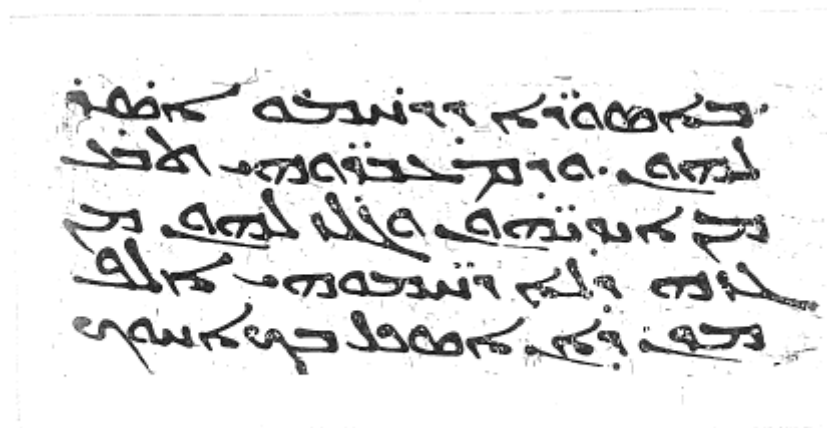
A section of Codex B folios 1 – 99, folio 59b

Heliog. Dujardin

Cod. C (Brit. Mus. Mss. Orient. 1017) f. 159^a ll. ult.

A section of Codex C, folio 159

Cod. B (Brit. Mus. Mss. Add. 17. 182 ff. 100-175) f. 116^b c. 1 ll. 8-12

A section of Codex B folios 100 – 175, folio 116b

2 Syriac Text

2.1 مَقْلُوبٌ

[illegible]

2.2 مُفْلَكُهُ

[illegible]

2.3 مُقْلَقْ

[illegible]

2.4 مَقْلُوبٌ

[illegible]

2.5 مَقْلُوبٌ

[illegible]

2.6 مَقْلُوبٌ

١ أَلَا حَيْثُ رُبُّكُمْ خَلَقَ مُجَلَّدًا رَجُلًا وَجُعِلَ عَلَيْهِ إِيمَانٌ فَأَخَذَ خَافًا حَبِيبًا. ٢ ثُمَّ مَبِيتٌ
 كَيْنَ وَهَبَ لِمَنْ حَكَمَ يَوْمَ: وَأَخَذَ بِأُصْحَابِ خَيْبٍ وَجُنُودٍ. ٣ وَأَخَذَ بِأُصْحَابِ
 خَيْبٍ خَوْفًا وَخَافًا وَهَبَ لِمَنْ مَعَسَا: أَلَّا يُدْرِكُوا أَهْلَ يَوْمٍ يُقَرَّبُ وَفُتِحَتْ لَهُمْ أُمُودٌ: لَأَنْ
 تَبْهَتَ أُولَئِكَ حُكْمَ مَحْكُومٍ. ٤ وَلَئِنْ دَرَسَ صَدَقَ صَدَقًا وَأَمَّا مَنْ: وَكَذَّبَ كَذِبًا ذَا هِمَّةٍ مِمَّا زُكِرَ لِأُولَئِكَ وَتَبَدَّدَ
 مَحْكُومُهُمْ أَوْ تَبَدَّدَ وَتَبَدَّدَ حُكْمُهُمْ. ٥ وَهَبَ لِمَنْ هَبَّ وَهُوَ يُدْرِكُ الْيَوْمَ: أَلَّا تَبْهَتَ حُكْمَ
 أُولَئِكَ مَحْكُومٍ. ٦ وَهَبَ لِمَنْ خَافَ وَهَبَ لِمَنْ مَعَسَا. ٧ وَأَخَذَ بِأُصْحَابِ خَيْبٍ وَجُنُودٍ: أَلَّا
 يُدْرِكُوا وَتَبَدَّدَ لَهُمْ خَيْبٌ وَتَبَدَّدَ لَهُمْ حُكْمٌ مُكَلَّفٌ حُكْمٌ حَبِيبٌ. ٨ وَهَبَ لِمَنْ خَافَ: أَلَّا
 يُدْرِكُوا وَتَبَدَّدَ لَهُمْ خَيْبٌ وَتَبَدَّدَ لَهُمْ حُكْمٌ مُكَلَّفٌ حُكْمٌ حَبِيبٌ. ٩ وَلَئِنْ دَرَسَ
 صَدَقَ صَدَقًا وَهَبَ لِمَنْ خَافَ وَهَبَ لِمَنْ مَعَسَا. ١٠ وَلَئِنْ دَرَسَ صَدَقَ صَدَقًا وَهَبَ لِمَنْ خَافَ وَهَبَ لِمَنْ مَعَسَا. ١١
 وَهَبَ لِمَنْ خَافَ وَهَبَ لِمَنْ مَعَسَا. ١٢ وَلَئِنْ دَرَسَ صَدَقَ صَدَقًا وَهَبَ لِمَنْ خَافَ وَهَبَ لِمَنْ مَعَسَا.

2.7 مَقْلُوبٌ

١ مَنَ حَكَمَ خَلَا قُلُوبًا وَمَنَ الْإِسْطِصَا وَمَنَ أَسْأَلَا مَعْلَمَاسَا ٢ مَنَ مَعْلَمَاسَا
 الْإِسْطِصَا مَنَ قُلُوبًا لِّحَقْلَا أَوْ وَمَنَ أَسْأَلَا مَعْلَمَاسَا: أَلَا وَجِبَ أَلَا مَعْنَى هُم مَعْلَمَاسَا حَاوُلَا
 حَبَمَاسَا مَعْلَمَاسَا هَكَمَ حَكَمَ مَن تَكَمَ مَعْنَى مَعْنَى مَعْلَمَاسَا وَمَنَ أَسْأَلَا مَعْلَمَاسَا حَكَمَ
 تَكَمَ حَسَبَا حَقْلَا مَن حَلَسَا مَعْنَى حَكَمَ. ٣ مَعْلَمَاسَا مَعْلَمَاسَا وَمَعْنَى هُم مَعْلَمَاسَا
 حَاوُلَا: أَوْ وَأَوْ أَسْأَلَا مَعْلَمَاسَا. ٤ أَسْأَلَا: وَمَعْلَمَاسَا أَلَا مَعْنَى أَوْ. ٥ مَعْلَمَاسَا

2.8 مَقْلُوبٌ

١ هَلَاكَ أَوْ يُسَالِكُ أَمِنْ حَكْمِهِ خَلَا أَوْ قَارَأَ بِهِ هُوَ مَعْنَسًا. ٢ أَمِنْ كَيْفٍ: وَطَارَأَ أَوْ كَرَأَا
مَعَهُ لَهْؤُا وَلَا حَائِثٌ مَعْنَسًا حَزَقًا: هَلَا مَحَلًّا مَدْنُهُ كُنْهَ أَوْ خَا. ٣ أَوْ قَابَرٍ مَعَهُ
حَكْمِهِ خَلَا مَعْنَسًا وَمَدْنُهُ مَحَلًّا كُنْهَ أَوْ خَا. ٤ مَعَهُ هُوَ مَحَلًّا هَلَا مَعْنَسًا أَوْ
أَلَمَكِهِ كُنْهَ هُوَ هَقْفُهُ وَأَوْ خَا أَوْ هَبَّ: وَحَقَّهَ أَوْ خَا نَفَقًا كَبَلًا مُلًّا وَهَدَنًا
وَمَعْنَسًا. ٥ هَلَاكَ كَعَنْتَهُ يَبَّ عَبَّوْ أَوْ هَبَّ أَمِنْ حَكْمِهِ: وَهَقْفُهُ لَحَقَبَهُ حَكْمَهُ
خَقِيقًا هُوَ مَحَلًّا حَبَّ. ٥ هَلَاكَ رَضْنَا نَحْنًا هَلَاكَ أَلَمَكُهُ خَلَا أَوْ قَارَأَ أَوْ أَلَمَهُ
مَعْنَسًا. ٦ أَمِنْ كَيْفٍ: وَسَرَأَ قَارَأَ زُعْمًا وَمَعْنَسًا هُوَ وَنَسَقًا. ٧ هَلَاكَ أَمِنْ زُعْمًا: أَلَا وَمَعَهُ

وَعَبَّأْ حَقًّا لِّحَقِّهِمْ أَتَيْتَهُمْ بِإِذْنِهِ. ⁸ وَتَوَقَّعْ لِيَوْمٍ أَتَى مَنَافِعُهَا وَلَهُ الْأَلْحَقُ بِمَا جَعَلَ لَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيهَا يَكْتُمُونَ ⁹ لِيَوْمٍ أَتَى مَنَافِعُهَا وَلَهُ الْأَلْحَقُ بِمَا جَعَلَ لَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيهَا يَكْتُمُونَ ¹⁰ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشَى ¹¹ لِيَوْمٍ أَتَى مَنَافِعُهَا وَلَهُ الْأَلْحَقُ بِمَا جَعَلَ لَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيهَا يَكْتُمُونَ ¹² وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشَى

2.9 مُقْلَدٌ

1 هَوْنِي مَوْنِي

2.10 مُقْلَعٌ

2.11 مَقْلُوبٌ

2.12 مَقْلُوبٌ ح

2.13

3 Latin Text

3.1 Caput I

¹ Accepi, carissime, tuas litteras, et ubieas legi, magnopere gavisus sum, quod talibus indignationibus animum inieceris. ² Haec enim quae a me postulasti, gratis data, gratis etiam accipiuntur, et qui habet, si quemcumque rogantem se velit prohibere, auferetur ab ipso quidquid ipse dare recusat. ³ Nam ille qui gratuito sumit, vicissim debet gratuito dare. ⁴ Tibi ergo, dilectissime, de iis quae me rogasti, prout parvitas mea adsecuta est scribam, simulque haec quae non petisti, Deo invocato, te edocebo. ⁵ Audi, igitur, carissime, et aperi mihi cordis tui interiores, sensusque mentis tuae spirituales ad ea quae, tibi dico.

3.2 Caput II

Fides pluribus componitur rebus, et multis coloribus decoratur. ² Structurae enim similis est, quae variis materiis aedificatur, et exstruitur ab fastigium usque. ³ Scito autem, carissime, in aedificationis fundamentis lapides collocati, deinde super lapides totum aedificium elevari, donec compleatur ita etiam totus fidei nostrae fundamentum est lapis ille firmus, qui est Dominus noster Iesus Christus et super illum lapidem constituta est fides, et super fidem elevatur totum aedificium donec absolvatur. Fundamentum autem ipsum totius est aedificii principium. ⁴ Quando enim quis accedit ad fidem, constituitur super petram, quae est Dominus noster Iesus Christus. ⁵ Et aedificium fluctibus non concutitur, non superatur ventis, nec procellus deiicitur, nam aedificum super lapidem petrae firmatae elevatum est. ⁶ Quod autem Christum appellavi petram, non de mea substantia dixi, verum praenuncupaverunt eum prophetae petram, idque tibi demonstrabo.

3.3 Caput III

¹ Modo vero de fide audi, supra petram fundata, et de aedificio petrae superimposito. ² Primum enim credit homo, et cum credit diligit, et cum diligit sperat, et cum sperat iustificatur, et quando iustificatus est perficitur, cumque perfectus est consummatur, et postquam elevatum est totum eius aedificium, perfectumque est atque completum, tunc ipse domus et templum fit habitationis Christi, quamadmodum dixit Ieremias propheta **Templum Domini, Templum Domini, templum vos estis Domini, si emendavit vias vestra et opera vestra.** ³ Et iterum dixit per prophetam **Habitabo in eis, et inambulabo inter illos.** ⁴ Eodem etiam modo beatus Apostolus loquitur **Templum Dei estis et Spiritus Christi habitat in vobis.** ⁵ Itaque quoque Dominus discipulis suis ait **Vos in me estis, et ego in vobis sum.**

3.4 Caput IV

¹ Postquam autem facta est domus locus habitationis, tunc incipit homo sollicitus esse de eo quod domus inhabitatori necesse est. ² Quemadmodum si rex, aut vir nobilis regio nomine insignitus, domum inhabitet, exigit princeps ministerium quod regiae dignitati convenit; in domo enim bonis omnibus vacua, rex non residet nec commoratur, sed omnia domus insignia a rege requiruntur, ut non deficiat quidpiam in ea; et si in illa domo ubi rex habitat desit aliquid, custos illius domus morti tradetur, eo quod regis servitium non paraverit; ita et homo qui domus fit et domicilium habitationis Christi, videat quid prosit ad ministerium Christi in habitantis in se, quibusque ornamentis ei placeat. ³ Primum quidem aedificium suum superexstruit petrae, quae Christus est, huicque petrae imponitur fides, et super fidem elevatur totum aedificium. ⁴ Requiritur autem, ut domus habitetur, ieiunium purum, quod super fidem stabilitur. ⁵ Exposcitur etiam orationis munda; haec quae per fidem accepta fit. ⁶ Caritas quoque necessaria est; haec autem cum fide componitur. ⁷ Desiderantur etiam eleemosynae, sed cum fide erogandae sunt. ⁸ Requiritur humilitas, fide autem condecoratur, ⁹ Adiungit sibi sanctitatem; haec vero per fidem conseritur. Cogitat insuper sapientiam, sed in fide reperitur. ¹⁰ Exposcit quoque hospitalitatem; at per fidem eminet. ¹¹ Et necessaria ei est simplicitas; fidei autem coniungitur. ¹² Requirit adhuc patientiam: sed fide consummatur. ¹³ Mentem intendit in longanimitatem; haec vero per fidem acquiritur. ¹⁴ Et luctum amat; sed per fidem fit conspicuus. ¹⁵ Expetit etiam castitatem; per fidem autem ea custoditur. ¹⁶ Haec omnia ornamenta requirit fides, posita super lapidem petrae firmatae, quae est Christus. ¹⁷ Haec opera decent Regem Christum, qui habitat in hominibus, per ista opera exaedificatis.

3.5 Caput V

¹ Idque forsan dices: Si Christus positus est in fundamentum, quomodo manet etiam Christus in aedificio, ubi est consummatum? ² Sed duo haec ipsa beatus Apostolus locutus est. ³ Ait enim: **Ego tanquam sapiens architectus fundamentum posui.** ⁴ Et ibidem fundamentum ita determinavit ac manifestavit dicens: **Fundamentum aliud nemo potest ponere praeter id quod positum est; hoc enim est Christus Iesus.** ⁵ Et quod Christus habitat etiam in aedificio, idipsum est sermo supra consignatus Ieremiae, vocantis homines templa is quibus Deus habitat. ⁶ Apostolus insuper dicit: **Spiritus Christi habitat in vobis.** ⁷ Et Dominus ait: **Ego et Pater unum sumus.** ⁸ Sic ergo completur illud quod dictum est: Christum in hominibus habitare qui in ipsum credunt, ipsumque fundamentum esse super quod totum aedificium elevatur.

3.6 Caput VI

¹ Redeundum autem mihi ad sermonem pristinum, cum dixi Christum in prophetis lapidem vocatum esse. ² Ait siquidem david prius de eo: **Lapis quem reprobaverunt aedificantes, hic factus est in caput aedificii.** ³ Et quomodo reprobaverunt aedificantes lapidem hunc, qui est Christus? ⁴ nisi quod sic eum respuerunt ante conspectum Pilati, quando dixerunt: **Ne sit iste rex super nos;** et rursus in parabola Domini dicentis: **Homo quidam nobilis abiit ut regnum acciperet, revertereturque regnaturus super eos; et illi miserunt post eum nuntios dicentes: Ne sit super nos rex.** ⁵ Et quomodo factus est in caput aedificii? ⁶ nisi eo quod elevatus est super aedificium gentium; et super eum attollitur totum aedificium eorum. ⁷ Qui sunt aedificantes? ⁸ nisi sacerdotes et pharisei, qui non exstruerunt aedificium firmum, verum evertentes evertabant quidquid ille aedificaverunt, sicut scriptum est in Ezechiele propheta: **Ipse aedificabat parietem, illi autem illinebant eum et corrueret.** ⁹ Et etiam scriptum est: **Quaesivi in eis virum qui saepem clauderet et staret suoer ruinam ad faciam terrae, ut non perderem eam, et non inveni.** ¹⁰ Isaias quoque prophetavit de eo lapide; ait enim: Dicit Dominus: **ecce ego pono in Sion lapidem probatum, in angulo inclito, caput muri fundamenti.** ¹¹ Iterum ait ibidem: **Omnis qui crediderit in eum, non metuet. Et qui ceciderit super lapidem istum confringetur: super quem vero ceciderit, comminuet eum.** ¹² Cecidit enim super eum populus domus Israel, fuitque contritio eorum in aeternum. ¹³ Et cadens iterum super simulacrum, illud comminuit. ¹⁴ Gentes autem in eum crediderunt et non metuunt.

3.7 Caput VII

¹ De lapido illo ostendit insuper eum esse positum caput muri et fundamenti.

3.8 Caput VIII

3.9 Caput IX

3.10 Caput X

3.11 Caput XI

3.12 Caput XII

3.13 Caput XIII

3.14 Caput XIV

3.15 Caput XV

3.16 Caput XVI

3.17 Caput XVII

3.18 Caput XVIII

3.19 Caput XIX

3.20 Caput XX

4 Notes for the Syriac Text

4.1 ܡܩܠܐ ܐܠܦ

1	
2	
3	
4	
5	

4.2 ܡܩܠܐ ܒܬ

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

4.3 ܡܩܠܐ ܓܠ

1	
2	
3	
4	
5	

4.4 ܡܩܠܐ ܕܐ

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	

8 | مَدَامُ – negligence

9 |

5 Notes for the Latin Text

6 Translation

7 Commentary

8 Vocabulary Syriac - English

Document Control

Document Version Control

Document Classification	New Testament
Document Title	ἐροῦμεν – Syriac Patristics Liber 7051
Author	Steve Watkins
Reviewer	

Document History

Issue Number	Issue Date	Issued by	Change Description
1.0	14 Nov 2023	Steve Watkins	Initial Draft
1.1			
1.2			